

اجزای ترکیبات ضد یخ با وزن مولکولی پایین در حشرات کامل زمستان‌گذران سوسک برگ‌خوار نارون، *Xanthogaleruca luteola*

(Col.: Chrysomelidae)

شقابیق سودی^۱، سعید محرومی‌پور^{۱*}، محسن برزگر^۲ و مریم عطاپور^۱

۱- دانشگاه‌تربیت مدرس، دانشکده‌ی کشاورزی، گروه حشره‌شناسی کشاورزی، تهران، صندوق پستی ۱۴۱۱۵-۳۳۶

۲- دانشگاه‌تربیت مدرس، دانشکده‌ی کشاورزی، گروه علوم و صنایع غذایی، تهران، صندوق پستی ۱۴۱۱۵-۳۳۶

*مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: moharami@modares.ac.ir

Cryoprotectant contents of overwintering adults of elm leaf beetle, *Xanthogaleruca luteola* (Col.: Chrysomelidae)

Sh. Soudi¹, S. Moharrampour^{1&*}, M. Barzegar² and M. Atapour¹

1. Department of Entomology, Faculty of Agriculture, Tarbiat Modares University, P.O Box: 14115-336, Tehran, Iran. 2. Department of Food Science and Technology, Faculty of Agriculture, Tarbiat Modares University, P.O Box: 14115-336, Tehran, Iran.

*Corresponding author E-mail: moharami@modares.ac.ir

چکیده

سوسک برگ‌خوار نارون، (*Xanthogaleruca luteola* (Muller)) از مهم‌ترین آفات درختان نارون محسوب می‌شود که زمستان را به شکل حشرات کامل در حالت دیاپوز سپری می‌کند. به منظور شناسایی ترکیبات قندی ضد یخ و تغییرات فصلی آن‌ها، حشرات کامل به صورت ماهیانه از مهر ۱۳۸۷ تا اردیبهشت ۱۳۸۸ جمع‌آوری و ترکیبات قندی‌های الکلی اصلی موجود در بدن آن‌ها به روش کروماتوگرافی مایع با کاربی باala (HPLC) اندازه‌گیری شد. مایواینوزیتول، تری‌هالوز، گلوکر و گلیسرول از مهم‌ترین ترکیبات ضد یخ شناسایی شده در بدن حشرات کامل زمستان‌گذران بودند. غلظت مایواینوزیتول به عنوان یکی از اصلی‌ترین ترکیبات ضد یخ شناسایی شده در حشرات زمستان‌گذران سوسک برگ‌خوار نارون رابطه‌ی معکوس و معنی‌داری با تغییرات دما نشان داد ($P = 0.014$ ، $t = -0.814$). به طوری که با سرد شدن هوا غلظت آن در آذر ماه به حداقل 32.6 ± 2.7 میکرومول در هر گرم وزن تر افزایش یافت، درحالی‌که این ترکیب در فروردین ماه به حداقل 0.0 ± 0.4 میکرومول در هر گرم وزن تر حشره‌ی کامل کاهش یافت. اما بیش‌ترین مجموع کل ترکیبات قندی و پلی‌الها در دی ماه (7.6 ± 1.0 میکرومول در هر گرم وزن تر) مشاهده شد. بر اساس نتایج بدست آمده به نظر می‌رسد مایواینوزیتول، تری‌هالوز و گلوکر نقش مهمی را در تحمل سوسک برگ‌خوار نارون به سرما ایفا می‌کنند.

واژگان کلیدی: سوسک برگ‌خوار نارون، دیاپوز، زمستان‌گذرانی، ترکیبات ضد یخ، مایواینوزیتول

Abstract

The elm leaf beetle, *Xanthogaleruca luteola* (Muller), is one of the most destructive pests of elm trees that overwinters as diapausing adult. The main cryoprotectants and their seasonal fluctuations in the elm leaf beetles were analyzed based on the monthly level of polyhydric alcohol from October 2008 through June 2009, using high performance liquid chromatography (HPLC). The compounds myoinositol, trehalose, glucose and glycerol were found to be the most important polyols in the overwintering

adults, of which *myo*-inositol content exhibited an inversely significant correlation with temperature fluctuations ($r = -0.814$, $P = 0.014$). The highest level of *myo*-inositol was observed in December ($32.6 \pm 2.7 \mu\text{mol g}^{-1}$ fresh body weight), while its lowest level was recorded in April ($3.0 \pm 0.4 \mu\text{mol g}^{-1}$ fresh body weight). The total concentration of all cryoprotectants was $100.7 \pm 7.6 \mu\text{mol g}^{-1}$ fresh body weights in January. The results underline the influential role of *myo*-inositol, trehalose and glucose compounds in enhancing the cold tolerance of elm leaf beetles and their chance of survival during freezing winter days.

Key words: elm leaf beetle, diapause, overwintering, cryoprotectants, *myo*-inositol

مقدمه

گونه‌های نارون، *Ulmus spp.*، از جمله درختان پهن برگی هستند که به علت دارا بودن قابلیت‌های زیستی و صنعتی از دیرباز مورد توجه قرار گرفته‌اند. تاکنون ۸۶ گونه از حشرات و کنه‌های خسارت‌زای این درختان از ایران گزارش شده است که تنها تعداد کمی از آن‌ها به علت خسارت بالا و دامنه‌ی پراکنش وسیع به عنوان آفت درجه‌ی یک این درختان محسوب می‌شوند که در میان آن‌ها سوسک برگ‌خوار نارون، *Xanthogaleruca luteola* (Muller) از اهمیت بیشتری برخوردار است (Dahlsten, 1994). این آفت برای نخستین بار در سال ۱۸۰۳ میلادی از ایالت مریلند در آمریکا (Hance *et al.*, 1994; Miller & Ware, 2001) و در ایران نیز در سال ۱۳۲۴ توسط افشار گزارش شد و در حال حاضر تقریباً در تمامی نقاط ایران انتشار یافته است (Davatchi & Moradshagh, 1962). سوسک برگ‌خوار نارون با تغذیه از برگ درختان نارون علاوه بر بدمنظره کردن تاج درختان، سبب کاهش کیفیت چوب، کاهش مقاومت در برابر تنفس‌های محیطی و ضعف آن‌ها در برابر حمله‌ی آفات ثانویه و سایر عوامل بیماری‌زا می‌شود (Brewer, 1973). این آفت بسته به شرایط جغرافیایی و محیطی در ایران ۲ تا ۳ نسل در سال دارد (Arbab *et al.*, 1998) و زمستان را به صورت حشرات کامل در زیر پوستک درختان و سایر پناهگاه‌ها سپری می‌کند (Hance *et al.*, 1994).

حشرات در طول دوره‌ی زمستان گذرانی باید تا حد امکان از اثرات نامطلوب دماهای پایین بر بدنشان اجتناب کنند، یکی از ویژگی‌های حشرات زمستان گذران تولید قندهای الکلی با وزن مولکولی کم می‌باشد. سنتز این قندها در طول دوره‌ی زمستان علاوه بر حشرات در تعدادی از موجودات زنده نظیر کرم‌ها (Holmstrup, 1995)، کنه‌ها و عنکبوت‌ها (Sømmme, 1979)، پادمان (Levitt, 1980) و حتی در گیاهان (Storey & Storey, 1982; Sømmme, 1982) نیز گزارش شده است.

گلیسروول معمول‌ترین قند الکلی در حشرات به شمار می‌آید، علاوه بر گلیسروول ترکیبات دیگری نظیر تری‌الالوز، سوربیتول، گلوکز و مانیتول نیز در بسیاری از حشرات زمستان‌گذران تولید می‌شود (Salt, 1961; Goto *et al.*, 2000). گلوکز و تری‌الالوز در شفیره‌ی شب‌پرهی *Mamestra brassicae* L. (Watanabe & Tanaka, 1998) *Aulacophora nigripennis* (Motschulsky) سوسک (Miller & Smith, 1975) *Upis cerambooides* (L.) (Morrissey & Baust, 1976) *Eurosta solidaginis* (Fitch) سوربیتول و تری‌الالوز در لاروهای مگس (Tsumuki & Kanehisa, 1978; Shimada, 1982; Furusawa *et al.*, 1987) شفیره‌های پروانه‌ی سفیده‌ی کلم (*Pieris brassicae* L.) گلیسروول، سوربیتول و گلوکز در تخم‌های کنه‌ی قرمز اروپایی، (*Panonychus ulmi* (Koch)) (Sømme, 1965) و گلیسروول، سوربیتول در ترکیبات ضد یخ در بسیاری از حشرات صورت گرفته است ولی تاکنون گزارشی از ترکیبات ضد یخ در سوسک برگ‌خوار نارون به چاپ نرسیده است.

علاوه بر دماهای پایین، سنتز این ترکیبات در بسیاری از حشرات ارتباط تنگاتنگی با ورود به فاز دیاپوز دارد (Tsumuki & Kanehisa, 1978; Shimada, 1982; Furusawa *et al.*, 1987). حشرات با کمک سیستم هورمونی وارد فاز دیاپوز می‌شوند. در واقع دیاپوز نوعی رویداد ژنتیکی برنامه‌ریزی شده است که در پاسخ به شرایط محیطی نامساعد دمایی، رطوبتی، نوری و فقدان مواد غذایی اتفاق می‌افتد (Danks, 1987). در طول دوره‌ی دیاپوز ساز و کارهای بیوشیمیایی و فیزیولوژیکی مختلفی در اباطابا افزایش تحمل حشرات به سرما صورت می‌گیرد. سنتز ترکیبات قندی با وزن مولکولی پایین یکی از ساز و کارهای فیزیولوژیک در طول دوره‌ی دیاپوز محسوب می‌شود (Tsumuki & Kanehisa, 1978; Shimada, 1982; Furusawa *et al.*, 1987) مثلاً افزایش تدریجی گلیسروول و سوربیتول در حشرات برای نخستین بار در تخم‌های دیاپوزه‌ی پروانه‌ی کرم ابریشم، *Bombyx mori* L. مشاهده شد (Chino, 1957). علاوه بر این حشره، افزایش تری‌الالوز در لاروهای دیاپوزه‌ی کرم سیب، (*Cydia pomonella* (L.)) (Khani *et al.*, 2007) گلیسروول در لاروهای دیاپوزه‌ی کرم ساقه‌خوار برنج، *Chilo suppressalis* Walker

سودی و همکاران: اجزای ترکیبات ضد یخ با وزن مولکولی پایین در حشرات ...

(Atapour & Moharramipour, 2009) و گلیسرول، سوربیتول، گلوکز و تری‌الالوز در لاروهای سوسک (Morrisey & Baust, 1976) *Scolytus intricate* (Ratzeburgi) گزارش شد.

ترکیبات فوق از طریق دو مکانیسم کلی سبب حفاظت موجود زنده در برابر سرما می‌شوند: (۱) خواص اسمزی این ترکیبات سبب کاهش سرعت تشکیل هسته‌های یخ می‌شود (Lovelock & Bishop, 1959) و (۲) علاوه بر این باعث پایداری غشاء سلولی و ساختارهای پروتئینی در زمان از دست دادن آب سلولی می‌گردد (Gekko & Timasheff, 1981a, 1981b; Crowe *et al.*, 1992). گونه‌های حساس به یخ‌زدگی با کاهش تدریجی نقطه‌ی انجماد تا حد امکان از یخ‌زدگی اجتناب می‌کنند. در حشرات حساس به یخ‌زدگی به ازای یک مول از این ترکیبات، نقطه‌ی ذوب $1/85$ و نقطه‌ی انجماد 3° تا 4° درجه‌ی سلسیوس کاهش می‌یابد (Zachariassen, 1985). این ترکیبات در غلظت‌های پایین سبب پایداری ساختار غشاء سلولی می‌شوند (Williams, 1990) و از تغییر ساختار پروتئین‌ها در دماهای پایین و حتی دماهای بالاتر از نقطه‌ی انجماد جلوگیری می‌کنند (Storey & Storey, 1988). ازانجاكه سوسک برگ‌خوار نارون زمستان را با موفقیت سپری کرده و سبب ایجاد خسارات سنگین در بهار سال بعد می‌شود، لذا مطالعه‌ی وضعیت دیاپوز و تحمل این آفت به سرما از اهمیت بالایی برخوردار است. این تحقیق به منظور شناخت ترکیبات ضد یخ مهمی که نقش بهسازی در تحمل این آفت به سرما دارد انجام شده است.

مواد و روش‌ها

جمع‌آوری نمونه

جمع‌آوری نمونه از مهر ۱۳۸۷ تا اردیبهشت ۱۳۸۸ از روی درختان نارون دانشکده‌ی کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس واقع در اتویان تهران-کرج ($35^{\circ}41'$ شمالی و $51^{\circ}10'$ شرقی، ارتفاع 1350 متر) به شکل تصادفی صورت گرفت. به منظور سهولت در نمونه‌برداری از اوایل شهریور تله‌های مقوایی به دور تنه‌ی درختان پیچیده شد و نمونه‌ها ماهانه از این تله‌ها جمع‌آوری گردید. نمونه‌های جمع‌آوری شده پس از اندازه‌گیری وزن بدن که به‌طور متوسط در طول دوره‌ی نمونه‌برداری به ازای هر فرد 0.37 ± 0.71 میلی‌گرم بود، داخل میکروتیوب‌های

استریل و در دمای ۳۰- درجه‌ی سلسیوس نگه‌داری شدند. دمای روزانه‌ی محیط نیز با استفاده از داده‌های ایستگاه هواشناسی مستقر در چیتگر که در فاصله‌ی یک کیلومتری از محل نمونه‌برداری قرار داشت حاصل شد.

اندازه‌گیری قندهای الكلی

برای استخراج و اندازه‌گیری میزان قندهای الكلی موجود در بدن، هر نمونه متشکل از سه حشره‌ی کامل در ۱/۵ میلی‌لیتر اتانول ۸۰ درصد درون هاون چینی همگن و به داخل میکروتیوب‌های استریل ۲ میلی‌لیتری منتقل شد. سپس نمونه‌ها برای مدت ۱۵ دقیقه با سرعت ۱۲۰۰۰ دور در دقیقه سانتریفیوژ شد. قسمت بالایی نمونه از رسوب جدا و داخل میکروتیوب‌های استریل ریخته شد و سپس میکروتیوب‌ها در آون تحت خلاء (Mmert, model VS-1202V5, Germany) در دمای ۳۵ درجه‌ی سلسیوس قرار داده شدند تا حلال آن‌ها تبخیر شود. پس از تبخیر کامل حلال، ۲۰۰ میکرولیتر آب دو بار تقطیر به رسوب باقی‌مانده اضافه و کاملاً مخلوط شد. قبل از تزریق نمونه به داخل دستگاه، نمونه‌ها به‌وسیله‌ی صافی سرسرنگی با منافذ ۰/۴۵ میکرومتر صاف شد. قندهای الكلی به‌وسیله‌ی دستگاه کروماتوگرافی مایع با کارایی بالا (HPLC, Milford, MA, USA) (Waters, Milford, MA, USA) مجهر به ستون تجزیه‌ی کربوهیدرات‌ها (Ca 59305-U, 300 × 7.8 mm, Supelco-Sigma Aldrich) جداسازی شد. فاز متحرک شامل آب، سرعت فاز متحرک یک میلی‌لیتر بر دقیقه و آشکارساز مورد استفاده از نوع ضریب شکست (Refractive Index Detector) بود. جداسازی قندها در دمای ۸۰ درجه‌ی سلسیوس برای ستون و آشکارساز انجام شد. فاز متحرک به‌وسیله‌ی گاز هلیوم گازدایی شد. پس از تنظیمات دستگاه و پایدارشدن آن، نمونه‌ی قندهای تهیه شده از کل بدن حشرات کامل به حجم ۲۰ میکرولیتر به دستگاه HPLC تزریق و کروماتوگرام آن ثبت شد.

جهت اندازه‌گیری یا تجزیه‌ی کمی قندهای الكلی جداسده از روشن رسم منحنی درجه‌بندی استفاده شد. برای این منظور استانداردهای گلوکز، تری‌الالوز، گلیسرول و مایواینوزیتول با غلظت‌های ۱۰۰ تا ۴۰۰۰ ppm به دستگاه تزریق و سپس منحنی استاندارد (سطح زیر پیک برابر غلظت) برای هر غلظت رسم شد. با توجه به زمان بازداری، نوع قند

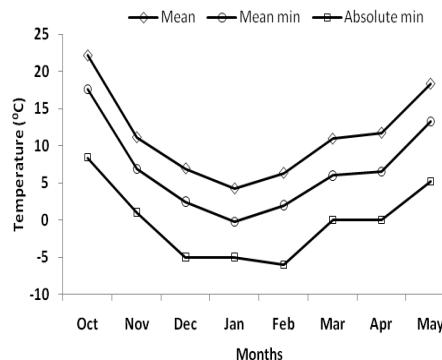
موجود در نمونه و با توجه به سطح زیر بیک و منحنی استاندارد، غلظت قند در هر نمونه اندازه‌گیری شد (Atapour *et al.*, 2008).

تجزیه‌ی آماری

اطلاعات به دست آمده به صورت میانگین \pm خطای معیار (mean \pm standard error) گزارش شد. تجزیه‌ی داده‌ها با کمک تجزیه‌ی واریانس یک‌طرفه (one-way ANOVA) و مقایسه‌ی میانگین تیمارهای مختلف با کمک آزمون توکی در سطح ۵ درصد با استفاده از نرم‌افزار SPSS (15.0) انجام پذیرفت.

نتایج و بحث

به منظور بررسی تأثیر دما روی تغییرات ترکیبات شیمیایی بدن، میانگین دمای حداقل و دمای مطلق حداقل از ماه مهر ۱۳۸۷ تا ادیبهشت ۱۳۸۸ با استفاده از داده‌های هواشناسی به دست آمد (شکل ۱). داده‌های هواشناسی، دی را سردترین ماه سال نشان داد. میانگین حداقل دما در دی ماه -0°C و دمای مطلق حداقل -5°C درجه‌ی سلسیوس بود.

شکل ۱. میانگین ماهانه‌ی حداقل دما و دمای حداقل مطلق از مهر ۱۳۸۷ تا اردیبهشت ۱۳۸۸.

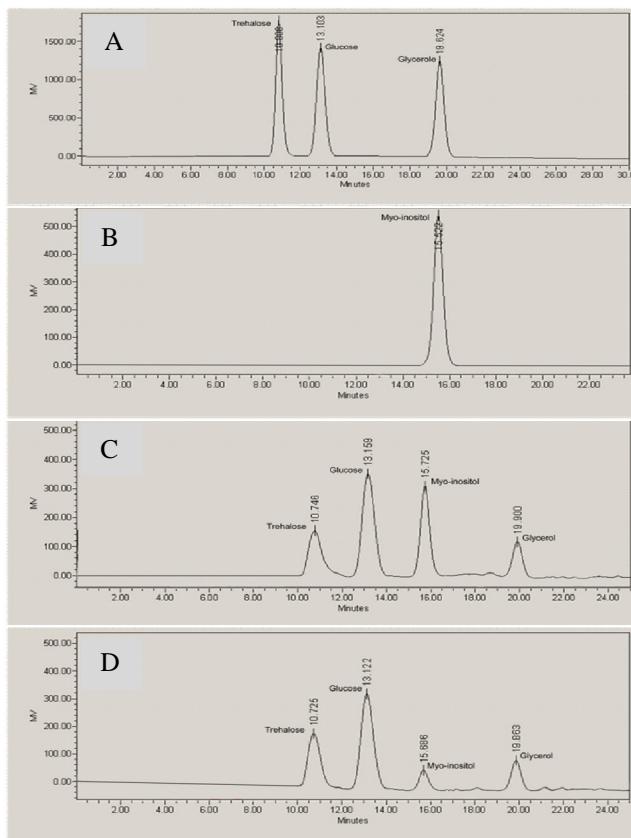
Fig. 1. Monthly mean of minimum temperature and absolute minimum temperature between October 2008 and June 2009.

تجزیه‌ی قندهای بدن حشرات کامل نشان داد مایواینوزیتول، تری‌هالوز، گلوکز و گلیسرول ترکیبات اصلی ضد یخ در سوسک برگ‌خوار نارون محسوب می‌شوند (شکل C-۲ و D)، ضمن اینکه تغییرات غاظت این ترکیبات نیز طی ماههای مختلف به کمک دستگاه HPLC به دست آمد. علاوه بر قندهای ذکر شده، ترکیبات قندهای دیگری نیز در کروماتوگرام‌ها مشاهده شد که یا دارای مقادیر بسیار ناچیز بودند و یا امکان شناسایی آنها وجود نداشت. زمان بازداری برای تری‌هالوز، گلوکز، مایواینوزیتول و گلیسرول به ترتیب $10/8$ ، $13/5$ ، $15/3$ و $19/1$ دقیقه بود (شکل A-۲ و B). یکی از مهم‌ترین ترکیبات قندهای با وزن مولکولی کم در سوسک برگ‌خوار نارون مایواینوزیتول بود که با دامنه‌ی تغییرات $2/5$ تا $40/3$ میکرومول در هر گرم وزن تر در ماههای مختلف تغییرات معنی‌داری را نشان داد ($P < 0/05$ ، $df = 7$ ، $F = 11/89$). حشرات جمع‌آوری شده در مراحل اولیه‌ی دیاپوز در مهر ماه دارای مقادیر اندکی مایواینوزیتول ($1/6 \pm 6/2$ میکرومول در هر گرم وزن تر) بودند اما میزان این ترکیب با پیشرفت دیاپوز و کاهش دما در طول پاییز به تدریج افزایش یافت و در دی ماه به بیشترین میزان ($2/47 \pm 2/7$ میکرومول در هر گرم وزن تر) رسید، به‌طوری‌که نمونه‌های آذر و دی اختلاف معنی‌داری را با سایر ماه‌ها نشان دادند. در اوخر زمستان با افزایش تدریجی دما و شکست دیاپوز میزان آن دوباره کاهش یافت. حشرات جمع‌آوری شده در فروردین (مرحله‌ی پس‌دیاپوز) دارای مقادیر بسیار اندکی مایواینوزیتول ($2/9 \pm 0/2$ میکرومول در هر گرم وزن تر) بودند (شکل A-۳).

تری‌هالوز ترکیب دیگری بود که در حشرات کامل شناسایی شد. میزان این ترکیب در طول پاییز و زمستان تغییر معنی‌داری نداشت و فقط نمونه‌های فروردین و اردیبهشت تفاوت معنی‌داری را با نمونه‌های سایر ماه‌ها نشان دادند ($P < 0/05$ ، $df = 7$ ، $F = 3/04$). بیشترین مقدار تری‌هالوز در آذر ($5/5 \pm 32$ میکرومول در هر گرم وزن تر) و کمترین مقدار آن در فروردین ($10/1 \pm 0/1$ میکرومول در هر گرم وزن تر) مشاهده شد (شکل C-۲). گلوکز نیز با دامنه‌ی تغییرات $9/8$ تا 52 میکرومول در هر گرم وزن تر در ماههای مختلف تغییرات معنی‌داری را نشان داد ($P < 0/05$ ، $df = 7$ ، $F = 4/9$) (شکل B-۳). بیشترین مقدار گلوکز در نمونه‌های آبان‌ماه ($5 \pm 40/2$ میکرومول در هر گرم وزن تر) و کمترین مقدار آن در نمونه‌های اردیبهشت ($12 \pm 1/2$ میکرومول در هر گرم وزن تر) مشاهده شد (شکل C-۳). گلیسرول نیز

سودی و همکاران: اجزای ترکیبات ضد یخ با وزن مولکولی پایین در حشرات ...

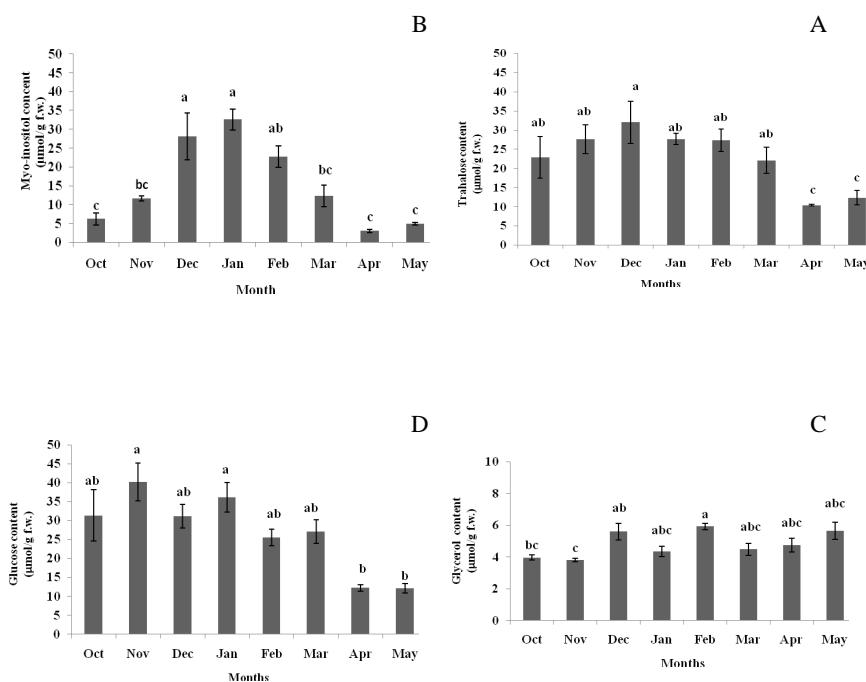
با دامنهٔ تغییرات $3/3$ تا $6/5$ میکرومول در هر گرم وزن تر در ماههای مختلف تغییرات معنی‌داری را نشان داد ($F = 5/8$, $P < 0/05$, $df = 7$), هرچند مقدار این ترکیب در مقایسه با ترکیبات دیگر بسیار اندک بود (شکل ۳).

شکل ۲. کروماتوگرام HPLC مربوط به استانداردهای تری‌هالوز، گلوکز و گلیسرول (A) و مایواینوزیتول (B) (۲۰۰ پی‌پی‌ام) و کروماتوگرام مربوط به جداسازی ترکیبات ضد یخ موجود در حشرات کامل؛ دی ماه (C) و فوریدین ماه (D).

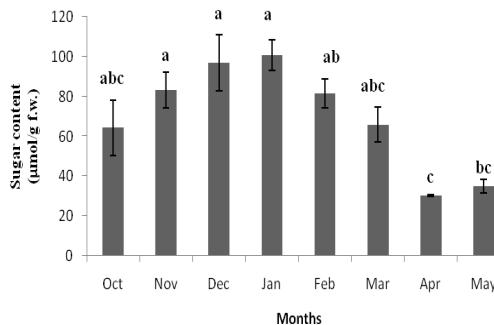
Fig. 2. HPLC chromatograms of trehalose, glucose and glycerol (A) *myo*-inositol (B) (200 ppm) and chromatogram of cryoprotectants separation in April (C) and January (D).

مجموع ترکیبات قندی نیز در ماههای مختلف تغییرات معنی‌داری داشت ($P < 0.05$). حشرات کامل جمع‌آوری شده در سرددترین فصل سال (دی ماه) دارای بیش‌ترین مقدار ترکیبات قندی بود (100.7 ± 7.0 میکرومول در هر گرم وزن تر) و نمونه‌های فروردین کم‌ترین مقدار این ترکیبات (40.4 ± 4.0 میکرومول در هر گرم وزن تر) را نشان دادند (شکل ۳).

شکل ۳. تغییرات میانگین غلاظت مایواینوزیتول (A)، تری‌هالوز (B)، گلوکز (C) و گلیسرول (D) در حشرات کامل سوسک برگ‌خوار نارون از مهر ۱۳۸۷ تا اردیبهشت ۱۳۸۸. حروف مشابه نشان‌دهنده عدم وجود اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد در آزمون Tukey می‌باشد.

Fig. 3. Changes of *myo*-inositol (A), trehalose (B), glucose (C) and glycerol (D) content in adult of elm leaf beetle between October 2008 and June 2009. Values labeled with the same letters are not significantly different at the 5% level by Tukey's test.

شکل ۴. تغییرات میانگین مجموع ترکیبات قندی ضد بخ در حشرات کامل سوسک برگخوار نارون از مهر ۱۳۸۷ تا اردیبهشت ۱۳۸۸. حروف مشابه نشان‌دهنده عدم وجود اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد در آزمون Tukey می‌باشد.

Fig. 4. Changes of total mean content in adult of elm leaf beetle between October 2008 and June 2009. Values labeled with the same letters are not significantly different at the 5% level by Tukey's test.

تولید قندهای الكلی با وزن مولکولی کم و پلی‌ال‌ها در زمستان یک رویداد شایع در میان موجودات زنده محسوب می‌شود (Levitt, 1980). در گونه‌های حساس به یخ‌زدگی این ترکیبات علاوه بر کاهش نقطه‌ی انجماد، سبب حفاظت غشاء سلولی و ساختارهای پروتئینی در دماهای پایین می‌شوند (Crowe *et al.*, 1983; Quinn, 1985; Williams, 1990). در تعدادی از حشرات نظریه لارو برخی از زنبورها میزان قندهای الكلی و پلی‌ال‌ها در زمستان گاهی به پنج مولار نیز می‌رسد (Salt, 1961) ولی در اکثر حشرات حساس به یخ‌زدگی این ترکیبات در مقادیر نسبتاً کم (میکرومول) تولید می‌شوند (Salt, 1959; Ring, 1981). سوسک برگخوار نارون گونه‌ای حساس به یخ‌زدگی است. میانگین نقطه‌ی انجماد بدن حشرات کامل جمع‌آوری شده در مهر ماه $13/4 \pm 0/7$ - درجه‌ی سلسیوس بود که این میزان در آذر و دی به ترتیب به $18/4 \pm 0/9$ و $18/2 \pm 1/3$ - درجه‌ی سلسیوس کاهش یافت و این کاهش از نظر آماری معنی‌دار بود (Soudi & Moharramipour, 2009) ($F = 8/9$, $df = 7$, $P < 0.001$). در حشرات کامل

زمستان‌گذران سوسک برگ خوار نارون مجموع قندهای الکلی در دی ماه به بیشترین میزان (۱۰٪ میکرومول در هر گرم وزن تر) رسید، از آنجایی که کاهش نقطه‌ی ذوب و انجماد توسط این ترکیبات وابسته به غلظت آن‌ها است (کاهش نقطه‌ی ذوب و انجماد به ترتیب ۱/۸۶ و ۳/۴ درجه به ازای هر مول) (Zachariassen, 1985)، لذا با قاطعیت نمی‌توان عامل اصلی کاهش نقطه‌ی انجماد را به میزان ترکیبات ضد یخ در این حشره نسبت داد. به نظر می‌رسد که این ترکیبات در حفظ تعادل غشاء سلولی و ساختارهای پروتئینی در دماهای پایین نقش داشته باشند. تطابق زمانی میان افزایش ترکیبات قندهای و کاهش نقطه‌ی انجماد بدن در این آفت می‌تواند بیانگر آن باشد که سنتز این ترکیبات نقش بهسازایی در استراتژی زمستان‌گذرانی سوسک برگ خوار نارون ایفا می‌کند.

مايواینوزیتول به عنوان یکی از ترکیبات اصلی شناسایی شده در سوسک برگ خوار نارون، یک ترکیب کم‌یاب در میان سایر بندپایان محسوب می‌شود و در حشراتی نظیر سوسکهای *Epilachna vigintioctomaculata* Motschulsky (Block & Sømme, 1983) Carabidae *Achaearanea tepidariorum* (Koch) (Kostal et al., 1996; Hoshikawa, 1987) (Tanaka, 1995) شناسایی شده است. دمایی که سبب تحریک سنتز ترکیبات قندهای ضد یخ می‌شود در محدوده‌ی صفر تا ۵ درجه‌ی سلسیوس قرار دارد ولی در دماهای صفر تا -۵ درجه‌ی سلسیوس سرعت سنتز این ترکیبات افزایش می‌یابد (Storey & Storey, 1991). بر اساس نتایج به دست آمده به نظر می‌رسد دماهای پایین تأثیر بهسازایی در افزایش غلظت مايواینوزیتول در سوسک برگ خوار نارون دارد، به طوری که بیشترین میزان مايواینوزیتول در سردترین ماههای سال یعنی آذر و دی ماه مشاهده شد. به نظر می‌رسد که تحریک سنتز مايواینوزیتول در این حشره نیازمند دماهای پایین باشد و از این نظر رابطه‌ی معکوس و معنی‌داری میان میانگین دمای ماهانه با غلظت مايواینوزیتول مشاهده شد ($P = 0.014$).

احتمالاً تغییرات مايواینوزیتول ارتباط نزدیکی با دیاپوز دارد، به طوری که با ورود حشرات کامل به فاز پیش‌دیاپوز در مهر ماه، غلظت مايواینوزیتول به تدریج افزایش یافت و در آذر و دی که احتمالاً حشره در عمق دیاپوز به سر می‌برد غلظت این ترکیبات به حداقل رسید. همچنین، کاهش ناگهانی مايواینوزیتول در بهار با پایان دیاپوز و ورود حشرات به فاز

سودی و همکاران: اجزای ترکیبات ضد یخ با وزن مولکولی پایین در حشرات ...

پس دیاپوز ارتباط مستقیمی دارد. کاهش قندهای الکی و پلی‌ال‌ها در بهار به عنوان نشانه‌ی اتمام دیاپوز در بسیاری از حشرات گزارش شده است (Tsumuki, 1990). با وجودی که با کاهش نقطه‌ی انجماد بدن حشرات زمستان‌گذران سوسک برگ‌خوار نارون مقدار مایواینوزیتول افزایش یافت ولی رابطه‌ی معنی‌داری در سطح آماری ۵ درصد مشاهد نشد ($P = 0.061$, $r = -0.792$).

تری‌هالوز ترکیب دیگری است که در حشرات کامل زمستان‌گذران سوسک برگ‌خوار نارون شناسایی شد و به عنوان یک ترکیب ضد یخ در تعداد زیادی از حشرات نیز گزارش شده است (Rains & Dimock, 1978; Shimada & Riihimaa, 1990; Kostal & Simek, 1995). مکانیسم عمل دقیق تری‌هالوز در تحمل حشرات زمستان‌گذران به سرما هنوز به طور کامل شناخته شده نیست. این ترکیب احتمالاً از تخریب ساختارهای پروتئین پس از شکهای دمایی جلوگیری می‌کند و سبب حفاظت سلول در برابر آسیب ناشی از واکنش‌های اکسیداتیوی می‌شود (Benaroudj *et al.*, 2001). این ترکیب در فضول پاییز و زمستان در غلظت‌های بالا مشاهده شد و مقدار آن طی این فضول تغییر چندانی نکرد و تقریباً ثابت بود. همچنین رابطه‌ی معنی‌داری میان تغییرات غلظت این ماده با تغییرات میانگین دمای ماهانه مشاهده نشد ($P = 0.178$, $r = -0.633$). بنابراین، به نظر می‌رسد که ستز این ترکیب مستقل از تحریک دماهای پایین بوده و حشره قبل از ورود به سرما میان غلظت آن را بالا برده باشد.

ترکیب دیگری که در این حشرات شناسایی شد گلوکز بود که میزان آن در ماههای مورد مطالعه تغییرات معنی‌داری را نشان داد. بیشترین غلظت گلوکز مربوط به فضول پاییز و زمستان بود و طی این فضول اختلاف معنی‌داری میان مقادیر این ترکیب مشاهده نشد. همچنین، در مورد تغییرات این ترکیب رابطه معنی‌داری با میانگین دمای ماهانه مشاهده نشد ($P = 0.993$, $r = -0.005$), لذا به نظر می‌رسد که ستز این ترکیب نیز همانند تری‌هالوز قبل از دوره‌ی سرما آغاز شده باشد.

گلیسرول نسبت به سایر ترکیبات کمترین میزان را در حشرات زمستان‌گذران سوسک برگ‌خوار نارون به خود اختصاص داد. بررسی تغییرات غلظت گلیسرول روند مشخصی را نشان نداد و رابطه‌ی معنی‌داری میان تغییرات غلظت این ترکیب و میانگین دمای ماهانه

مشاهده نشد ($P = ۰/۲۶۰$, $r = -۰/۵۴۹$). به طورکلی توانایی سنتز ترکیبات قندی با وزن مولکولی پایین در حشرات زمستانگذران سوسک برگ‌خوار نارون با کاهش تدریجی دما افزایش یافت و در سردترین ماه‌های سال مجموع غلظت ترکیبات قندی به حداقل رسید، به‌طوری‌که رابطه‌ی معکوس و معنی‌داری میان حداقل مطلق ماهانه‌ی دما و میانگین کل ترکیبات ضد یخ مشاهده شد ($P = ۰/۰۳۴$, $r = -۰/۸۴۶$). به نظر می‌رسد این ترکیبات در حشرات کامل زمستانگذران سوسک برگ‌خوار نارون احتمالاً سبب حفاظت ساختارهای پروتئینی و غشاء سلولی در برابر شوک‌های سرمایی، حتی در دماهای به‌نسبت پایین، شده و می‌توان حداقل تحمل حشرات نسبت به سرما را در سردترین ماه‌های سال انتظار داشت.

منابع

- Arbab, J., Jalali, J. & Sahragard, A.** (1998) An investigation on the biology of elm leaf beetle *Galerucella (Pyrrhalta) luteola* Mull. (Col., Chrysomelidae) in laboratory condition. *Proceedings of the 13th Iranian Plant Protection Congress, Vol. I, Pests*, p. 172.
- Atapour, M. & Moharramipour, S.** (2009) Changes of cold hardiness, supercooling capacity, and major cryoprotectants in overwintering larvae of *Chilo suppressalis* (Lepidoptera: Pyralidae). *Environmental Entomology* 38, 260-265.
- Atapour, M., Moharramipour, S., Barzegar, M. & Khani, A.** (2008) Some cryoprotectants of overwintering larvae of rice stem borer *Chilo suppressalis* Walker (Lepidoptera: Pyralidae) in north parts of Iran. *Applied Entomology and Phyopathology* 75(2), 27-38. [In Persian with English summary].
- Benaroudj, N., Lee, D. H. & Goldberg, A. L.** (2001) Trehalose accumulation during cellular stress protects cell and cellular proteins from damage by oxygen radicals. *Journal of Biological Chemistry* 276, 24261-24267.
- Block, W. & Sømme, L.** (1983) Low temperature adaptations in beetles from the sub-Antarctic island of South Georgia. *Polar Biology* 2, 109-114.
- Brewer, J. W.** (1973) Control of elm leaf beetle in Colorado. *Journal of Economic Entomology* 66, 162-164.
- Chino, H.** (1957) Conversion of glycogen in to sorbitol and glycerol in the diapausing eggs of *Bombyx* silkworm. *Nature* 180, 606-607.

- Crowe, J., Crowe, L. M. & Mouradian, R.** (1983) Stabilization of biological membranes at low water activities. *Cryobiology* 20, 346-356.
- Crowe, J., Hoekstra F. & Crowe, L.** (1992) Anhydrobiosis. *Annual Review of Physiology* 54, 579-599.
- Dahlsten, D. L.** (1994) Elm leaf beetle management the California experience. *Plant Protection Quarterly* 9, 42-43.
- Danks, H. V.** (1987) *Insect dormancy: an ecological perspective*. 439 pp. Biological Survey of Canada, Ottawa.
- Davatchi, A. & Moradshaghi, J.** (1962) The elm leaf beetle *Galerucella luteola*, economic importance and their control. Plant Protection Letter, College of Agriculture, Tehran University. [In Persian].
- Furusawa, T., Shimizu, K. & Yano, T.** (1987) Polyol accumulation in the non-diapause eggs of the silkworm, *Bombyx mori*. *Journal of Sericultural Science of Japan* 56, 150-156.
- Gekko, K. & Timasheff, S. N.** (1981a) Mechanisms of protein stabilization by glycerol: preferential hydration in glycerol-water mixtures. *Biochemistry* 20, 4667-4674.
- Gekko, K. & Timasheff, S. N.** (1981b) Thermodynamic and kinetic examination of protein stabilization by glycerol. *Biochemistry* 20, 4677-4686.
- Goto, M., Li, Y., Kayaba, S., Outani, S. & Suzuki, K.** (2000) Cold hardiness in summer and winter diapause and post-diapause pupae of the cabbage armyworm, *Mamestra brassicae* L. under temperature acclimation. *Journal of Insect Physiology* 47, 709-714.
- Hance, T. D., Nibelle, D., Lebrum, P., Van Impe, G & Van Hove, C.** (1994) Selection of Azolla forms resistant to the water lily aphid, *Rhopalosiphum nymphaeae*. *Entomologia Experimentalis et Applicata* 70, 11-17.
- Holmstrup, M.** (1995) Polyol accumulation in earthworm cocoons induced by dehydration. *Comparative Biochemistry and Physiology A* 111, 251-255.
- Hoshikawa, K.** (1987) Interconversion between glycogen and inositol in hibernation adults of phytophagous lady beetle, *Epilachna vigintioctomaculata*. *Insect Biochemistry* 17, 265-268.
- Khani, A., Moharramipour, S. & Barzegar, M.** (2007) Cold tolerance and trehalose accumulation in overwintering larvae of the codling moth, *Cydia pomonella* (Lepidoptera: Tortricidae). *European Journal of Entomology* 104, 385-392.

- Kostal, V., Nedved, O. & Simek, P.** (1996) Accumulation of high concentrations of Myo-inositol in the overwintering ladybird beetle, *Ceratomegilla undecimnotata*. *Cryo-Letters* 17, 267-272.
- Kostal, V. & Simek, P.** (1995) Dynamics of cold hardiness, supercooling and cryoprotectants in diapausing and non-diapausing pupae of the cabbage root fly, *Delia radicum* L. *Journal of Insect Physiology* 41, 627-634.
- Levitt, J.** (1980) *Responses of plants to environmental stresses chilling, freezing and high temperature stresses*. 497 pp. Academic Press, New York.
- Lovelock, J. E. & Bishop, M. W. H.** (1959) Prevention of freezing damage to living cells by dimethyl sulphoxide. *Nature* 183, 1394-1395.
- Miller, F. & Ware, G.** (2001) Resistance of temperate Chinese elms (*Ulmus* spp.) to feeding by the adult elm leaf beetle (Coleoptera, Chrysomelidae). *Journal of Economic Entomology* 94, 162-166.
- Miller, L. K & Smith, J. S.** (1975) Production of thereitol and sorbitol by an adult insect: association with freezing tolerance. *Nature* 258, 519-520.
- Morrissey, R. E. & Baust, J. G.** (1976) The ontogeny of cold tolerance in the gall fly, *Eurosta solidagensis*. *Journal of Insect Physiology* 22, 431-437.
- Quinn, P. J.** (1985) A lipid phase separation model of low temperature damage to biological membranes. *Cryobiology* 22, 128-146.
- Rains, T. D. & Dimock, R. V.** (1978) Seasonal variation in cold hardiness of the beetle *Popilus disjunctus*. *Journal of Insect Physiology* 24, 551-554.
- Ring, R. A.** (1981) The physiology and biochemistry of cold tolerance in arctic insects. *Journal of Thermal Biology* 6, 219-229.
- Salt, R. W.** (1959) Survival of frozen fat body cells in an insect. *Nature* 193, 1426.
- Salt, R. W.** (1961) Principles of insect cold hardiness. *Annual Review of Entomology* 6, 55-74.
- Shimada, K.** (1982) Glycerol accumulation in developmentally arrested pupae of *Papilio machaon* obtained by brain removal. *Journal of Insect Physiology* 28, 975-978.
- Shimada, K. & Riihimaa, A.** (1990) Cold induced freezing tolerance in diapausing and non-diapausing larvae of *Chymomyza costata* (Diptera: Drosophilidae) with accumulation of trehalose and proline. *Cryo-Letters* 11, 243-250.
- Sømme, L.** (1965) Changes in sorbitol content and supercooling points in overwintering eggs of the European red mite. *Canadian Journal of Zoology* 43, 881-884.

- Sømme, L.** (1967) The effect of temperature and anoxia on haemolymph composition and supercooling in three overwintering insects. *Journal of Insect Physiology* 13, 805-814.
- Sømme, L.** (1979) Overwintering ecology of alpine Collembola and oribatid mites from the Austrian Alps. *Ecological Entomology* 4, 175-180.
- Sømme, L.** (1982) Supercooling and winter survival in terrestrial arthropods. *Comparative Biochemistry and Physiology A* 73, 519-543.
- Soudi, Sh. & Moharramipour, S.** (2009) Cold hardiness strategy in overwintering adults of leaf beetles, *Galerucella luteola* (Coleoptera: Chrysomelidae). *VIth International Conference on Arthropods: Chemical, Physiological, Biotechnological and Environmental Aspects*, p. 19.
- Storey, K. B. & Storey, J. M.** (1988) Freeze tolerance in animals. *Physiological Reviews* 68, 27-84.
- Storey, K. B. & Storey, J. M.** (1991) Biochemistry of cryoprotectants. pp. 64-93 in Lee, R. E. & Denlinger, D. L. (Eds) *Insects at low temperature*. 513 pp. Chapman and Hall, New York.
- Storey, K. B. & Storey, J. M.** (1992) Natural freezing survival in animals. *Annual Review of Ecology and Systematics* 27, 365-386.
- Tanaka, K.** (1995) Seasonal change in glycogen and inositol/sorbitol contents of house spider, *Achaearanea tepidariorum* (Araneae: Theridiidae). *Comparative Biochemistry and Physiology* 110B, 539-545.
- Tsumuki, H.** (1990) Environmental adaptations of the rice stem borer, *Chilo suppressalis* and the blue alfalfa aphid, *Acyrtosiphon kondoi* to seasonal fluctuations. *Advances in Invertebrate Reproduction* 5, 273-278.
- Tsumuki, H. & Kanehisa, K.** (1978) Carbohydrate content and oxygen uptake in larvae of the rice stem borer, *Chilo suppressalis* Walker. *Research Institute for Bioresources, Okayama University* 17, 95-110.
- Watanabe, M. & Tanaka, K.** (1998) Adult diapause and cold hardiness in *Aulacophora nigripennis* (Coleoptera: Chrysomelidae). *Journal of Insect Physiology* 44, 1103-1110.
- Williams, W. P.** (1990) Cold-induced lipid phase transitions. *Philosophical Transaction of the Royal Society of London B* 326, 55-570.
- Zachariassen, K. E.** (1985) Physiology of cold tolerance in insects. *Physiological Reviews* 65, 799-832.